

דרך הדי"ק

ממורתו ע"ל האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

תצווה | גיליון 67 | ט"ו אדר א' התשפ"ד

סעודה ראשונה

"ואתה תצוה את בני ישראל"

אדם שלוקח אחריות על הכלל זו המעלה הגדולה.

רואים פה אצל משה רבנו יסוד גדול של לקיחת אחריות בחיים שלו, הרבה אנשים עומדים בכל מיני מצבים בחיים, אבל קשה להם לקחת אחריות. יש בעולם הרבה דברים קשים ובעיות משום שרוב העולם לא לוקחים אחריות לעצמם, רואים דבר נופל או מתדרדר, רואים קלקול וחורבן, אנשים זזים ולא רוצים לקחת חלק מדבר לא טוב. רואים בעיה, הם מניחים אותה ולא רוצים לקחת את הבעיה על עצמם, ואז הבעיות ממשיכות ומתדרדרות ונהייה חורבן גדול ביותר.

אדם שבורח מלקחת אחריות על עצמו, שם טמון חורבן גדול שאין כדוגמתו. כאשר מתחילות בעיות בבית של האדם, הוא מטיל את האשמה על אשתו והאשה מאשימה את הבעל ואת הילדים. כל אחד מאשים את השני, במקום שמישהו יקח אחריות על עצמו. יש שותפים שעובדים והעסק מתדרדר להם, אף אחד לא לוקח אחריות להרים את העסק. עובדים במפעל ויש בעיה, אף אחד לא לוקח אחריות לתקן את הדברים. אלא כל אחד מטיל את האשמה על השני, כל אחד סומך על השני ומחכה שהשני יסדר את הדברים, בסוף הכל נופל והכל קורס. וכך קורה שאחים רבים ואף אחד לא רוצה לקחת אחריות לסדר את הדברים, ואז הבית של האדם קורס והמשפחה שלו קורסת.

היסוד של היהדות זה לקחת אחריות אדם על עצמו במקום שאין אנשים השתדל להיות איש (אבות ב, ה), במקום שאתה רואה שאף אחד לא אחראי, תיקח אתה את הדברים על עצמך ואתה תהיה אחראי. אם תעשה דבר לא טוב, זה לא רק שתינזק ותעשה נזק לעצמך, אלא יהיה נזק כללי לכל העולם כולו. יש אחדות ויש ערבות בעם ישראל, אחד שעושה קלקול זה לא רק קלקול לעצמו, הוא צריך לדעת שהוא צריך לעמוד ולקחת אחריות על כולם ועל מה שהוא עושה.

בפרשת השבוע הקב"ה אומר למשה רבנו "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שֶׁמֶן זֵית זָךְ כְּתִית לְמָאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד", בכל התורה כולה מהיום שמשנה רבנו נולד ועד היום שנפטר מהעולם מוזכר שמו של משה רבנו. משה רבנו רעיא מהימנא היסוד של התורה הקדושה מהיום שנולד מוזכר בכל פרשה, חוץ מפרשת אחת פרשת תצווה שלא מוזכר שמו של משה רבנו. אם כך מדוע שמו של משה רבנו לא מוזכר בפרשה?

אומרים חז"ל (ברכות לב). מתי שבני ישראל חטאו בחטא העגל, הקב"ה רצה להכחיד את עם ישראל אחרי שלקחו דבר דומם ריק מתוכו, הצביעו ואמרו "אלה אלהינו אשר העלוך מארץ מצרים" (שמות לב, ד), הקב"ה רצה לאבד את כל עם ישראל ומשה רבנו עמד בתפילה ותחינה לקב"ה שיסלח לעם ישראל ואמר "ואם אין, מחני נא מספרך אשר כתבת" (שמות לב, לב) תמחוק אותי מהתורה הקדושה שלא יזכר שמי בתורה. וחכמים אומרים (מכות יא). קללת חכם אפילו על תנאי היא באה אפילו שלא התכוון בדיוק לקללה או לא רצה כך שיהיה, בסוף היא מתקיימת. משה רבנו אמר את זה מעומקא דליבא, לכן זה נתפס ומשה רבנו בפרשת השבוע לא מוזכר בכלל.

וכך מובא על משה רבנו "וְרָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסָּוָה עַל פְּנָיו" (שמות לד, לה) שלמשה רבנו היה אור בפנים ומי שהיה מסתכל על משה היה יכול להתעוור מהאור שהיה בפנים שלו. מובא במדרש מתי שמשנה רבנו כתב את התורה, משה רבנו נמנע מלכתוב על עצמו דברים גדולים, "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" (ויקרא א, א) ויקרא א' קטנה, וגם בפרשת השבוע שלא נאמר בה משה רבנו, אם כך הדיו שנשאר מהספר תורה שכתב משה רבנו היה מיותר.

מתי שמשנה גמר לכתוב את התורה, שאל משה רבנו את הקב"ה מה יעשה עם הדיו הזה, ענה לו הקב"ה שהדיו הזה שלו. משה לקח את הדיו ושפך אותו על פניו ומשם קרן עור פניו והיה למשה רבנו אור בפנים שמי שהסתכל על פניו של משה יכל להתעוור, לכן משה רבנו לבש מסכה. והדיו הזה שממנו קרן עור פני משה נשאר מהענווה של משה ומהצדקות והאהבה של משה רבנו לעם ישראל שרואים בפרשת השבוע שלא נזכר שמו, על זה שאמר לקב"ה שאם יעשה רע לעם ישראל "מחני נא מספרך אשר כתבת" מהמילים האלו לא מוזכר שמו בתורה.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

אחד היסודות הגדולים בחיים של האדם זה להיות מחובר להקב"ה "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום" (דברים ד, ד), מתי שהאדם דבק, מחובר להקב"ה, אז "חיים כלכם היום", יש לו חיות, הוא רואה את הדברים בצורה של חיות, יש לו חיות בנפש, יש לו חיות בנשמה שלו מהאור שהקב"ה משפיע עליו.

ודבר שני, אדם צריך להיות חדור מטרה, לאן אתה הולך? לאן אתה משתדל להגיע? לאיפה אתה רוצה להגיע? ההתמדה היא סוד גדול של הצלחה. אדם שרוצה להתחיל ללמוד גמרא, מתחיל ללמוד יפה, פתאום הוא מגיע לסוגיות קשות - אם כל דבר קשה הוא יניח וכל ניסיון הוא ישבור את הכלים, הוא לא יגיע לשום מקום.

**כדאי הוא דבי שמעון
לסמוך עליו בשעת הדחף**

הזרמונות הר פנעמיות
להנצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזוהר היומי

**ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנכשרים לעילוי נשמתם**

**ולזכות בשותפות של
עשרות אלפי סיומי
הזוהר הקדוש**

**להנצחת הזוהר היומי
או הנצחת חודשי לימוד מלא
במהדורת הזוהר היומי שתחולק בעשרות אלפי עותקים**

התקשרו למזקד הזוהר בטלפון 9260*

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור"
האדם צריך להחזיר טובה ותודה לחברו כדי שלא ישאר חייב לו תמיד

ועוד אפשר לדקדק בפרשת השבוע, הקב"ה אומר למשה רבנו "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור" כדי להדליק את המנורה. מובא במדרש (שמ"ר לו, ב) לא שאני צריך להם אלא שתאירו לי כשם שהארת לי לך. הקב"ה אומר למשה רבנו שבני ישראל יביאו שמן כדי להדליק את המנורה כמו שאני מאיר לעם ישראל את העולם, כך עם ישראל מאירים ומחזירים לקב"ה עם האור של המנורה. צריך להקשות ולומר וכי הקב"ה צריך שידליקו לו מנורה שיאירו לו אור, הקב"ה לא צריך את האור של האדם הרי הכל שלו, אם כך מה הפירוש שיאירו לקב"ה את המנורה כמו שהקב"ה מאיר להם את העולם?

ופה אפשר לומר פה יסוד גדול, אם נסתכל בחיים של האדם במשך היום יום, אדם פוגש אדם או שיש לו חבר ואותו חבר פגע בו, אחרי כמה זמן החבר הזה בא לאדם ומבקש ממנו סליחה, מה אומר אותו אדם לחבר שלו לא צריך לבקש סליחה, מה שעשית לי זו לא בעיה, זה כלום אל תבקש אפילו סליחה, כך אומר האדם לחבירו. נשאלת השאלה אדם בא לבקש סליחה, למה החבר שלו לא רוצה לקבל את הסליחה, למה אפילו הוא לא רוצה לשמוע אותו מבקש סליחה, למה ככה אנשים נוהגים?

אלא אפשר לפרש ולומר, האדם לא רוצה לסלוח ומדוע, כי הוא רוצה שחברו תמיד יהיה חייב לו על זה שפגע בו פעם אחת ולא לסלוח לו, הוא משאיר בליבו את הפגיעה שפגעו בו לאורך זמן, כדי שהבעיה הזו תישאר פתוחה שתמיד חבירו יהיה צריך לבקש ממנו סליחה.

וכך גם רואים הרבה פעמים אדם שעושה טובה לחבירו, אחרי שעושה טובה לחבר בא החבר ואומר לו תודה על הטובה שעשית לי, הרבה אנשים עונים לא צריך אפילו לומר תודה, זה כלום. ומדוע עונים כך, אלא התשובה היא שהאדם אף פעם לא רוצה שיחזירו לו תודה על טובה שעשה, כי הוא רוצה שזה תמיד ישאר פתוח על תודה ותודה, שלעולם לא יהיה סוף לאותה תודה. כך הטבע של האדם, לא לסלוח לאדם על הרע ולומר שלא צריך סליחה, ועל הטוב שלא צריך תודה, שהדברים האלה תמיד ישארו פתוחים ותמיד ישארו חייבים לאדם.

וזה מה שהקב"ה מלמד ההיפך את בני ישראל, "ואתה תצוה את בני ישראל" כמו שאני מאיר להם את העולם, שהם יאירו לי מנורה קטנה. הקב"ה מלמד מוסר את עם ישראל, הקב"ה האיר לנו את העולם מחזירים לו טובה כביכול ומאירים לו מנורה אחרי כן. אדם שלא עובד על המידות שלו, המידות שלו יקחו אותו לחורבן גדול שאין כדוגמתו.

ש"ת הדי"ף

שאלה:

ב"ה אני עובד ומרוויח משכורת נורמלית בארץ ישראל, אשתי עובדת בתור עורכת דין ומרוויחה כפול ממני וההרגשה לא הכי נעימה שכביכול היא נותנת הרגשה שהיא מחזיקה את הבית. רציתי לשאול איזו עצה כבוד הרב נותן לי לנהוג בה?

תשובה:

קודם כל, הרבה פעמים שנותנים לאדם הרגשה שהאשה מרוויחה יותר והיא עושה יותר, לפעמים זו רק הרגשה של האדם. יש סיפור יפה בגמרא (תענית כג:) שבא רב מני לרב יצחק בן אלישיב ואמר לו שלאשתו קוראים חנה והיא מכוערת והוא לא יכול לחיות עם האשה מכוערת, מה יעשה? אמר לו רבי יצחק שהוא מתפלל שתתייפה אשתו. הלך לביתו ואשתו היתה יפה. חזר לרב ואמר לו היא מתגאה עליי שהיא יפה. אמר לו הרב, שתחזור לקדמותה.

עכשיו היא מרוויחה טוב, טובה להשם. מה תחזור לקדמותה שלא תרוויח ואז תבכה שתחזור להרוויח? זה טוב, תבנו את החיים בצורה חכמה. אדם צריך לדעת איך לבנות את החיים וללכת בחיים טובים, לבנות איזונים נכונים בחיים וזה טוב זה כסף ואתה מרוויח, זה טוב, יותר טוב משתשב בבית ולא תהיה עבודה, תבנו איזונים נכונים. אדם צריך לא להיתפס בבעיה ולקשור אותה ולבכות בבעיה, אלא כל בעיה יש לה פתרון אלא רק צריך למצוא את האיזונים, לפתוח את העיניים לחפש. אין דבר שאין לו איזונים ואין לו פתרונות, תחפש את הפתרונות והאיזונים.

"וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת אֶהְרֵן אַחִיךָ וְאַתָּה בְּנֵי אֶתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ לִי"
ככוח התורה האדם יכול להוריד קנאה בין אנשים

אולי אפשר עוד לפרש ולומר על הפס' "וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת אֶהְרֵן אַחִיךָ וְאַתָּה בְּנֵי אֶתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ לִי" מתי שמשה רבנו הצטער כשהקב"ה אמר לו לקרב את אהרן. אז חשבנו לבאר ולומר כך משה ואהרן שני אחים, את משה רבנו הקב"ה בכבודו ובעצמו מינה להיות מלך על עם ישראל, את אהרן להיות כהן הקב"ה ציווה את משה ומשה הלך ומינה את אהרן להיות הכהן על עם ישראל, וזה "וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת אֶהְרֵן אַחִיךָ".

מתי שהקב"ה אמר למשה רבנו למנות את אהרן הצטער משה, אמר משה לקב"ה ריבונו של עולם אתה גורם קנאה בעולם. אמר משה רבנו אהרן אחי ויכל לומר בליבו, את משה אחי למלך מינה הקב"ה ואני מי שמינה אותי להיות כהן זה משה. אם כך מעלתו של משה יותר גדולה משלי והדבר הזה יכול לגרום קנאה. זו טענתו של משה הייתה.

ענה הקב"ה למשה תנך היתה לי ונתתיה לך אומרים חז"ל (שבת פח.). מתי שעלה משה רבנו לשמיים להוריד את התורה, המלאכים לא רצו לתת לו להוריד את התורה. אמר משה למלאכים מה כתיב בה, לא תרצח, לא תנאף לא תגנוב, קנאה יש ביניכם, אין ביניכם את הדברים האלה אז בשביל מה אתם צריכים את התורה. אם כך רואים שהכוח של התורה הוא להוריד קנאה בין אנשים.

מתי שמשה רבנו אמר לקב"ה אהרן יקנא בי, אמר הקב"ה למשה תורה נתתי לך, יש לך את כוח התורה שתמנע ממנו שתהיה בו קנאה בליבו. הכוח של התורה זה כוח שממתק כל מידה רעה. הגמרא אומרת (ביצה כה:) ג' עזין הן, ישראל באומות. יש כמה עזין בעולם וישראל הן העזין שבאומות העולם, בכוח התורה ממתקין את העזות בעם ישראל. אדם צריך להיזקק בכל כוחו בתורה, מתי שהאדם דבק בתורה יש לו כוח לעמוד מול כל יצר הרע. מתי שאין לאדם חיבור וחוזק של התורה אין לו כוח לעמוד כנגד יצר הרע.

"וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת אֶהְרֵן אַחִיךָ וְאַתָּה בְּנֵי אֶתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ לִי"
התורה של משה רבנו היא שיישבה את דעתו כשנתמנה אהרן לכהן גדול

בפרשת השבוע רואים דבר של פלא גדול, הקב"ה אמר למשה "וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת אֶהְרֵן אַחִיךָ" לקרב אותו כדי למנות אותו להיות כהן גדול. אמר המדרש (שמ"ר לז, ד) כְּשֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ הָרַע לוֹ, אָמַר לוֹ תַנְרָה הֵיטֵה לִי וְנִתְּתִיךָ לָךְ. מתי שהקב"ה אמר למשה למנות את אהרן לכהן גדול, משה רבנו הצטער למה ממנים את אהרן לכהן כך מובן בהשקפה ראשונה.

אמר הקב"ה למשה תורה הייתה לי ונתתי לך, אז דעתו של משה הייתה נוחה והתקררה דעתו. המדרש הזה קשה, משה רבנו היה האדם הענו ביותר בעו"לם, והמילים האלו נראות כמו גאוה. הקב"ה מצווה את משה לקרב את אהרן ומשה רבנו מצטער עד שהקב"ה אמר לו תורה הייתה לי ונתתי לך, ורק אז מתיישבת דעתו של משה. מה הפירוש של הדברים ואיך אפשר להבין את עומק הדברים?

אלא אולי אפשר לפרש ולומר פה יסוד גדול, משה רבנו היה הענו מכל אדם,

משה רבנו תמיד היה רואה את אהרן אחיו כמו שהוא הדבר הגדול הצדיק האמיתי, משה היה רואה את עצמו כאילו שהוא עפר וכאדם פשוט ליד אהרן אחיו. פתאום אמר לו הקב"ה "וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת אֶהְרֵן אַחִיךָ" אתה הצדיק הגדול ואתה תקרב את אהרן אחיך, כי מעלתו של אהרן כביכול פחות ממך. איך שמשה רבנו שמע את זה, משה הצטער, כי משה חשב שאהרן יותר ממנו ולא הוא זה שצריך לקרב את אהרן, לכן היה צער גדול למשה. אמר משה רבנו ריבונו של עולם איך אפשר כזה דבר, עונה לו הקב"ה תנך היתה לי ונתתיה לך. ויש לשאול מה הפירוש של הדברים?

אלא חשבנו לומר יסוד גדול ע"פ דברי החתם סופר, אמר החתם סופר מתי שהקב"ה ברא את העולם הקב"ה עשה תנאי עם העולם, אם בני ישראל יקיימו את התורה העולם יתקיים, אם לא יקיימו את התורה העולם ייחרב. אבל התורה עדיין לא ניתנה ועשה הקב"ה תנאי עם העולם, מתי שהקב"ה יתן את התורה אם יקיימו אותה מאותו רגע, זה יחזיק את העולם מעכשיו. ואם לא יקיימו בנתינת התורה את התורה, העולם יתערער ואין לו יסוד להי תקיים כבר לפני נתינת התורה. נבוא ונשאל, הרי במתן תורה מתי שמשה רבנו הוריד את לוחות הברית, משה רבנו שבר את הלוחות ואם שבר את הלוחות איך קיימו את התורה, הרי לא הייתה תורה?

אלא התשובה היא כך, משה רבנו לבד קיים את התורה ובזכות הקיום תורה של משה היה חוזק לעולם להתקיים. אם כך כל העולם כולו היה קיים מכוחו של משה שהיה מקיים את התורה לבד בעולם. וזה מה שאמר הקב"ה למשה תנך היתה לי ונתתיה לך, לך לבד שרק משה רבנו קיים אותה. ובכוח הזה התקררה דעתו של משה שכל כוחו מעל אהרן שהוא החזיק את העולם כולו בתורה, בזמן ההוא אחרי נתינת התורה כשעדיין לא קיימו את התורה. אם כך כוחו של משה גדול, בזכות זה שמשה קיים את התורה באותו זמן לבד בעולם.

מפתח לכל השערים שבשמיים

מוקד ארצי *8260

דברים צוואת משה רבנו רעיא צהינא חמנית האדער רבנו יאשיירו יוסף פינגו שליט"א

יש סגולה, ענין חשוב, ענין גדול שאנחנו משתדלים להקפיד בו מתי שרואים יהודים שיש להם בעיה או צער גדול, שנמצאים בצרה גדולה, זו סגולה חשובה שאפשר להשיג בה ישועות גדולות. והדבר הזה יש לו סימוכין ויש לדבר הזה עניינים שראו ניסים וישועות גדולות. אדם יאמר, אני נותן סכום של צדקה לעילוי נשמת כל האנשים או לעילוי נשמת נשמות שאין מי שיעשה לעילוי נשמתם, אבל אם הם יעלו ויהיו מליצי יושר בשמיים והבעיה תיפתר, זה יהיה לעילוי נשמתם. הקב"ה בע"ה יזכה את כולנו לישועה, להצלחה, לשמחה, לסייעתא דשמיא ונראה אור גדול והקב"ה ימלא משאלות לבם של כולם לטובה ולברכה.

מתי שיש שנהא בין אנשים זה חורבן גדול.

החתם סופר, באחד הימים באו אליו, כשכבר הוא היה מבוגר, החתם סופר היה נשוי עם אשה צדיקה, היא נפטרה אחרי עשרים וארבע שנים, לא היו לו ילדים. אחי"ץ הוא התחתן עם הבת של רבי עקיבא איגר (בי"ה זכינו שיש לנו את המגילת אסתר של רבי עקיבא איגר) והוא זכה לדור ישרים מבורך, לבנים צדיקים, ה"כתב סופר", רבי שמעון סופר, גדולי עולם, פחד, גדולי עולם. רבי שמעון סופר, רק הסיפור על רבי שמעון סופר בקרקוב, קרקוב זה עיר ואם בישראל קרקוב. קרקוב שם היה הרמ"א, שמה היה הבי"ח, כל הגדולים של ישראל היו בקרקוב.

ומתי ששמו את רבי שמעון סופר לרב של קרקוב התחילה מחלוקת, יהודים רבים, מחלוקת האם הוא יכול להיות הרב של קרקוב או לא יכול להיות הרב של קרקוב? התחילו מחלוקות עליו, אם כדאי שיהיה או לא יהיה - מחלוקת על קרקוב.

רבי שמעון סופר הלך ואמר, אני מחר נותן שיעור ושם נייר עם המראי מקומות שמחר הוא הולך לתת בשיעור, רמב"ם, שו"ע, גמרא וכו'.

הוא ידע שיש כל מיני אנשים ליצים שרוצים בשיעור לשאול אותו שאלות לבייש אותו. מה עשה רבי שמעון סופר? לפני שהוא התחיל את השיעור הוא אמר להם, אני רוצה לספר לכם סיפור. הוא אמר להם, מתי שהייתי צעיר, אבא שלי החתם סופר שמע שאיזה יהודי בפרנקפורט, יהודי ראשון פותח חנות של נעלים בשבת, יהודי ראשון שחילל שבת ופתח חנות.

החתם סופר שלח את רבי שמעון סופר ואת הכתב סופר ואמר להם, תלכו תגידו לו שאני מתרה בו לסגור ולא יהיה "פּרַץ גָּדַר וְשֶׁכְּנֹוּ נֶחֱשׂ" (קהלת י, ח) ולא יהיה היהודי הראשון שפותח חנות בשבת. אותו אדם גירש אותם. הם באו לחתם סופר אמרו, הוא גירש אותנו. החתם סופר אמר, תלכו עוד פעם. הלכו עוד פעם, בפעם השלישית הוא נתן להם סטירה, לרב שמעון סופר, הוא נתן סטירה בפנים. רבי שמעון סופר אומר, האבא נתן לנו שם קדוש שנאמר, אמרנו את השם קדוש והוא מת.

אמר רבי שמעון סופר, כל מי שישאל אותי שאלה כי הוא רוצה באמת לדעת תשובה, אני אענה לו. מי שישאל אותי שאלה לפגוע בי, אני עוד זוכר את השם קדוש שאבא שלי נתן לי. שום אחד לא דיבר כלום, רבי שמעון סופר נמר את הדרשה ונהיה הרב של קרקוב בכוח גדול.

מחפשים ישועות בחיים? בואו וזכו את הרבים!

להזמנת הקונטרסים על פרשיות השבוע:
*8260 | 052-5106510

אתם מקדישים

ואנחנו מפיצימ!!

עלות השתתפות בהפצת
50 ספרים - 300 ש"ח
לפרטים 052-510-6-510

נאמר אחרי הרבה הרבה דברים בחיים שעברנו, צריך את כולם ביחד בעולם הזה, הקב"ה לא סתם ברא את הקיצונים ואת הפשרנים, הכל, הכל. וברא בהם בריות משונות, הקב"ה ברא את הכל, העולם צריך את הכל שיהיה איזונים בחיים.

ולכן אסור לשנוא אף אחד ואסור להצביע על אף אחד בצורה שלילית. אסור לבנות קוטביות נגד שום דבר בעולם כי הקב"ה צריך גם את אלה וגם את אלה וגם את אלה והכל ביחד יש איזונים שהעולם מתקיים.

אם יהיה רק צד אחד, אם כולם יהיו רק זה או אם כל העולם יהיו רק זה, לא יהיה לעולם איזונים, צריך את כולם בעולם.

העולם צריך את כולם, כל יהודי מעם ישראל הוא את בספר תורה, תמחוק את אחת הספר תורה פסול. צריכים את כולם וצריכים לכבד את כולם וצריכים להערך את כולם וכמה שיש יותר שנהא בעם ישראל, אנחנו צריכים להיות יותר אהבת חיים. יש לו דעה אחרת ממני, אז מה, אני לא אשנא אותו. הוא שונא אותי, אני יאהב אותו.

רב חיים יוסף זוננפלד יום אחד נכנסו לבית שלו במאה שערים ערבים לפני מאה שנה ועשו פרעות, שחטו את כולם, זה היה בליל שבת. איך שנכנסו הפורעים עם הסכינים הוא קפץ על השולחן ועמד ופתח את החולצה. הערבים התכופפו והלכו.

שאלו אותו, מה עשית, איזה נס, איזה שם קדוש אמרת? הוא אמר, באותו רגע חשבתי כמה אני אוהב את אותו ערבי עם הסכין. אני אוהב אותו, מה, הוא יהרוג אותי? בלב שלו נכנע, זרק את הסכין והלך.